

04-11-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου

† Μνήμη τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

Ἦχος λη Γα

Θεός Κυριος και επεφανεν ημιν
ευλογημενος ο ερχομενος εν ο
νοματι Κυυριου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κυριος και επεεφανεν η
ημιν ευλογημενος ο ερχομενος εν
ο νοματι Κυυριου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννίκιε, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος λ' α' — Γα

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τοῦ ἀγονοῦ ἐγεώργησας καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένῃ λαμ

πων τοις θ̅αυ̅ μα̅ α̅ σιν̅ I ω̅ αν̅ νι̅ κι̅ ε̅ Πα̅

τηρ̅ η̅ μω̅ων̅ Ο̅ σι̅ ι̅ ε̅ πρε̅ σβευ̅ ε̅ Χρι̅ στω̅

τω̅ Θε̅ ω̅ σω̅ θ̅η̅ ναι̅ τας̅ ψυ̅υ̅ χας̅ η̅ η̅ μων̅

Δόξα... (Τό ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ἦχος λ̅ α̅ Γ̅ α̅

Τ̅ον̅ Α̅ μνον̅ και̅ ποι̅ με̅ να̅ και̅ Σω̅ τη̅ ρα̅

του̅ κο̅ σμου̅ εν̅ τω̅ σταυρω̅ θ̅ε̅ ω̅ ρου̅ σα̅ η̅

τε̅ κου̅ σα̅ ε̅ λε̅ γε̅ δα̅ α̅ κρυ̅ ου̅ ου̅ σα̅ ο̅

04-011-2026 ΟΡΘΟΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

μεν κο ο σμος α γα λε ται δε χο με νος
την λυ τρω σιν τα δε σπαγ χνα μου φλε γον
ται ο ρω σης σου τη ην Σταυ ρω ω σιν ην
υ περ παν των υ πο με ε νεις ο Υι ος
και θε ο ος μου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Τόπος Κρανίου, Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτήρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

Το πος Κρα νι ι ου Πα ρα δει σος γε
 γο νεν μο νον γαρ ως ε πα γη το ζυ λον
 του σταυ ρου ευ θυς ε βλα στη σε τον βο
 τρυν της ζω ης σε Σω τηρ εις η μων ευ φρο
 συ νην δο ξα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν,
τοῦ κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ
βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω

τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

το ζυλον του σταυρου σου Σωτηριμων
του κοσμου α νε δειει χθη σωτηριον εν
αυτω γαρ βουλησει προσηλωθεις της κα
ταρας ερρυυωτους γηγενεις η
παντων ζωη Κυρι εδοξα σοι

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐν Σταυρῷ σε ὀρῶσα Χριστὲ ἡ μήτηρ σου,
ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν·
Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς
κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς οἶδε καὶ ὡς ἠὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἐκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλόανθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτῳ, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Προφητῶν αἱ προορήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται, ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι’ ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλάς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὥς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ⲕ
ⲕ ⲑ ⲕ
Τα θαυματα των α γιων σου Μαρτυ
ρων τειχος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ⲕ ⲑ ⲕ
ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον ⲕ ⲑ ⲕ της βα

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ᾄδοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, Σταυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἄπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστροῦ σου, τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως, τὴν ἀπειρον συγκατάβασιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγώγησον, καὶ σκότους ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκιε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας· διό σου δεόμεθα, οἴκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὁδύνας, πάσας ἐπικούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Πεσόντων ἀνάκλησις, καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπεσόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε

Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. «Χοροὶ Ἰσραὴλ».

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεπτῶν Ἀθλητῶν, σεπτὴν ἑορτήν,
Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς
μελωδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη
Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι
κατατέρεται, τούτους γεραίρουσα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπερῇ

μῶν

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτήν

Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμε

ρον ἱεραῖς μελωδίαις νῦν ἡ τοῦ Χρι

στοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία ἱε

ροπρεπῶς ἐκτελοῦσα ἄσμασι

κατατέρεται τοὺς γεραίρουσα

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεπτῶ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, ἱεράρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο· Ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπερῶν

Γεπτῶ κεχρισμένος χρίσματι τῆς ἱερωσύνης πιστῶς ἱεράρχα Νίκανδρε τιμιώτερον τοῦτο ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν οτι δεδόξασται

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ, σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλουτήσατε χάριν, θαυματουργιῶν καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

^B
³
⁶ | ⁶
^λ Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω και Α γι
⁶
ω Πνευματι ^λ
^B
⁶ | ⁶
^λ Ο δον μαρ τυ ρι ου τρε χον τες ^λ
^π
τερ ψιν α λη θη η εν αυ τη σα φω ^π
⁶
ως εν δει κνυ με νοι ε πλου τη σα τε χα ριν ^π
^B
^π
θαυ μα τουρ γι ω ων και δω ρε ων ε ^π
⁶
που ρα νι ι ι ων μαρ τυ ρες συμ φω ^λ
^π
νω ς βο ων τες α α σω μεν τω Θε ω η μων ^π
⁶
ο ο τι δε δο ξ α σ τ αι ^λ

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. *Θεοτοκίον.*

Ο ἀπεριγράπτως κόλποις τοῦ Πατρός, κόλποις τῆς Μητρός, σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

^B
⁶ ^λ **Κ**αι νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων αμην ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ **Ο** α πε ρι γρα πτω ς κολ ποι ς του Πα
τρο ς κολ ποι ς της Μη τρο ο ς σα ρ κι κω ς Χρι
στο ο ς πε ρι γρα φε ται με τα γεν νη σιν ται

^B ^π ^q την α λη θη Πα ρ θε ε νον υ πε ρ νουν δι
α φυ λα α α ζας ⁶ ^λ ω με γα λο φω

^B ^π ^q νω ς βο ω μεν α α σω μεν τω Θε ω η μων ο

ο τι δε δο ζασται

6
λ

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ.α'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ο πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦσαι, καὶ παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστῆς πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται, θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τῆς ἁμαρτίας, φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα, λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς, γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοί, χοροί σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

Κανών α΄, Ὡδὴ γ΄, τοῦ Ὁσίου
Ἑἱχος δ΄. Τοὺς σους ὑμνολόγους...

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἡλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβών, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδὸν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυάς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῶ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη, Ἰωαννίκιε, ἀγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ῥανίσιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θεοχαρίτῳ, καὶ ἐσβεσμένον ἄναφον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου, χρυσῇ λυχνία Πανάμωμε.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τῶν ἀγίων Ἱερομαρτύρων
Ἦχος δ'. Ὅπι στείρα ἔτεκεν

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμπαντι, τούτους προσαγόμενος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τοῦ τῶν Κρητῶν φωστήρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριοι, Νίκανδρε Μακάριε.

Δόξα...

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ κατενεώσατε Σοφοί, καὶ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνὴ συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς .

Ἦχος δ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία,
καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε συναγωγὴ, τῷ
θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

 Ο τι στει ρα ε τε κεν η εξ Ε θνω
 ων Εκ κλη σι α και η πολ λη εν τε
 κνοις η σθε νη σε Συ να γω γη τω θαυ μα
 στω Θε ω η μων βο η σω μεν Ἀ γι ος ει
 Κυ ρι ε ε ε ε ε

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου

Ἦχος γ΄

Τὴν ὠραιότητα

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεῖς, Ἰωαννίκιε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς, Ἀγγέλοις χορεύεις, νῦν τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα... *Τῶν Ἱερομαρτύρων*

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, ὦ Νικάνδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον, καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γάρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου,

οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν
τούτου ἁμαρτίαν.

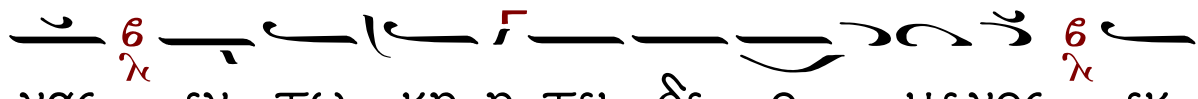
ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου

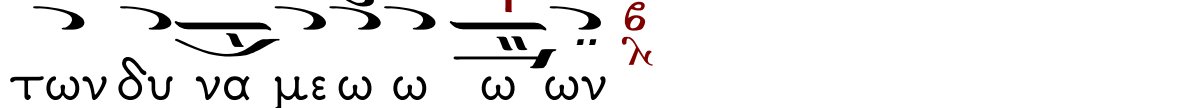
Ἦχος δ' .

Ὁ Εἰρμός

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν Δυνάμεων.

 βο η σε προ τυ πων την τα φη η

 ην την τρι η μερον ο Προ φη της Ι ω

 νας εν τω κη η τει δε ο μενος εκ

 φθο ρας με ρυ υ σαι Ι η σου Βα σι λευ

 των δυ να μεω ω ω ων

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ' . Τῇ ὑπερμάχῳ

Αστήρ ἐφάνης παμφαῆς ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιουγάζων,
ἱατρὸς δὲ ἁρωγότατος τῶν νοσοῦντων, ἀλλ' ὥς
χάριν εἰληφώς, τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσί σε
παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις,
Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Ὁ Οἶκος

Ηστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάκαρ, καὶ
ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν ψυχικῶν παθημάτων, καὶ
φῶς ἄϋλον κατηύγασε, τοῖς πίστει σοὶ καὶ πόθῳ
ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις, τερπνὸν Μοναζόντων κλέος,
χαίροις, φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις, τῶν νοσοῦντων ταχεῖα
παράκλησις, χαίροις, εὐρωστούντων ἀκλόνητον
ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου
στρατιάν, χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω
τῶν φθαρτῶν.

Χαίροις, τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας,
χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.

Χαίροις, παθῶν παντοίων καθαίρεσις,
χαίροις, ἡμῶν προστάτης θερμότητος.

Χαίροις, παντὸς ἐτοιμότητος ῥύστης,
χαίροις, παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις, Πάτερ Ἰωαννίκε.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐν
τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχοι

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει

Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πῆξας Λόγος.

Σῆμά σοι ἐν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκε χεῦσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων,
καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων
παρὰ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχοι

Χριστὸν ποθοῦντας ζῶντας Μάρτυρας δύω,

Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Πορφυρίου.

Στίχοι

Ὁ Πορφύριος εὐστόλιστος ἐκ ξίφους,

Λαμπράν στολισθεὶς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ Προφήτου Ἰερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ εὐσεβάστου βασιλέως,
Ἰωάννου τοῦ Βατάτζη, τοῦ καὶ Ἐλεήμονος
ἐπικληθέντος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἰχθὺς ὁ

Ὁ Εἶρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἦχος ς' τοῦ ς' **Ἄ**1 νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

^χ₆^λ
 Ἀν τρω τα του παν τος παν το δυ

 να με ε τους εν με σω φλο γος ευ σε βη

 σαν τας ⁶_λ συ γκα τα βας ε δρο σι σας ^Δ_λ και ε

 δι ι δα ζας με ελ πειν ⁶_λ παν τα τα ερ γα ^π₉

 ευ λο γει τε υ μνει ει τε τον Κυ ρι ο ο ⁷_λ

 ον ⁶_λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

Στίχος α' χ^M
 π^q

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον π^q και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου χ^M
 Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου Δ

Δ Π
 Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι α φθο

ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π^q την ον τως Θε ο

Π N Π
το κον Σε με γα λυ νο μεν π^q

Στίχος β' χ^M
 π^q Π
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πασαι αι
γε νε αι
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις

αυ τον

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε εραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον Σε με γα λυ νο μεν

Σπύχος ποι η σε κρατος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρδι ας αυ των

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

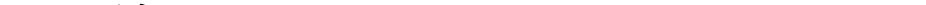
κουσαν την οντως Θεοτοκον Σε μεγαλυνο

$\pi \rightarrow \pi^0 \gamma$
 $\mu \rightarrow e \gamma$

μεν
Σπήχος στ' $\overset{\chi}{\pi}$
 $\overset{q}{\mathfrak{A}}$ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους κα

 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

μω^ν τ^ω Α β^ρα α^μ και τ^ω σπ^ερ^μα τ^ι α^υ τ^ου

εως αιωνος Α
Α

^Μ
^Π
 ρη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ρη

καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα

κουσαν την οντως Θεοτοκον Σε μεγαλυνο

π
 $\rightarrow$
 π
 q
 $\mu\epsilon\nu$

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ, τὴν
εὐλογίαν ἐξήνθησας· Ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Ἰχθὺς ἡ γὰρ

^Γχ^Β
⁶λ^κ

Ευ αμεν ο της πα ρα κο ης νο ση μα
 τι την κα τα ραν ει σω κι σα το συ δε Πα ρ
 θε νε Θε ο το κε τω της κυ ο φο ρι ι
 ας βλα στη μα τι τω κο σμω την ευ λο γι ι
 αν ε ζην θι σας ο θεν σε παν τες με γα λυ νο
 μεν

Ἦχος Γ'τος Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
 τε ρα του Θε ου η μων τη τι μι ω
 τε ταν των Χερου βιμ και εν δο ζο τε ρα να
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἐμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῖ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ θείας δόξης ἔτυχες, ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπης παμμάκαρ.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης Τίτου Νίκανδρε, ὑφ' οὗ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

*Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα*

ον δι πλη η θος ε λε ε ους Φι λαν
θρωω πε

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἰδοῦ κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἡνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
κα τηρ γη σε το κρα α τος και το γε νος δι ε
ε σω σε των αν θρω πων και εκ φθο ρας τον

κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
 δει σον η νοι ξε^{χ_q} ον προ σκυ νουν τες δο ξα ζο
 με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα^{χ_q} ας

Μαρτυρικόν

Στίχ. β΄. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν
 ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἄσώματοι ταῖς
 βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα
 ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν
 ἀπόλαυσιν· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου,
 καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

^{χ_q} **Ο**ι Α θλο φο ροι σου Κυ ρι ε τας
 τα ξεις των Αγ γε λων μι μη σα με νοι ως α

σω μα τοι ταις βα σα α νοις ε νε καρ τε
 ρη σαν ^χ_q μο νο λο γι στον ελ πι δα ε χο
 ον τεσ των ε πηγ γελ με νων α γα θων την α
 πο λου σιν ^χ_q ταις αυ των πρε σβει ει αις Χρι στε ο
 Θε ος η μων την ει ρη νην δω ρησαι τω κο
 σμω ω σου και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
 λε ος ^χ_q

Δόξα...

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνάς καὶ Παρθένος,
 πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· ὦ
 ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν
 τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Ὑῖέ μου τὸ
 ἔλεος!

^χ_q Ὡς α μνον σε Λο ο γε η Α μνα ας και Παρ

θ̣ε̣ νο̣ς̣ ^{κ̣}_q π̣ρο̣ς̣ σ̣φα̣ γ̣ην̣ χ̣ω̣ ρ̣ουν̣ τα̣ κα̣ θ̣ο̣ ρ̣ω̣ ω̣ σα̣
 ε̣ βο̣ α̣ ^{κ̣}_q ω̣ ζ̣ε̣ νο̣υ̣ το̣λ̣ μη̣ μα̣ α̣ το̣ς̣ π̣ω̣ς̣ α̣ α̣
 α̣ νο̣ μο̣ι̣ σ̣φα̣τ̣ του̣ σ̣ι̣ ^{κ̣}_q τον̣ του̣ς̣ αν̣ θ̣ρω̣ ω̣
 π̣ου̣ς̣ ζ̣ω̣ ο̣υν̣ τα̣ ^{κ̣}_q με̣ γ̣α̣ σου̣ Υ̣ι̣ ε̣ ε̣ μου̣ το̣ ε̣
 λε̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ^{κ̣}_q ο̣ς̣

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ΄**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Δόξα... Καὶ νῦν...

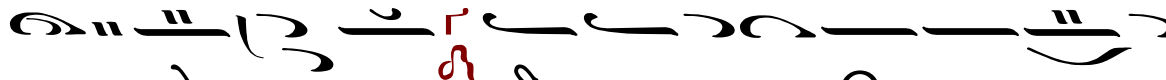
Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ' αἱ — Γα

 Ο καρποὸς τῆς κοιλιᾶς σου Ἀχραν

 τε τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου

 τοὸ πλήρωμα διό σε Θεοτόκον

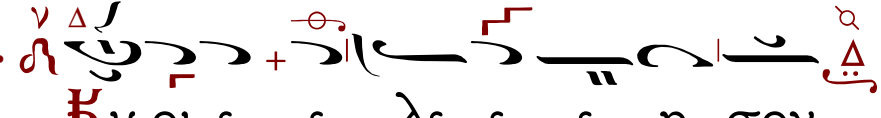
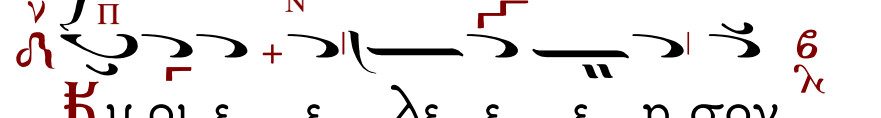
 ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες εὐσε

 βῶς με γαλύνομε ἐν

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

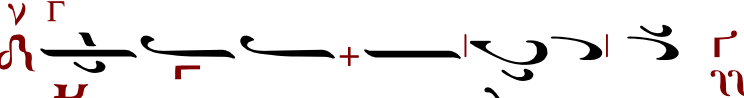
ΕΤΕΡΑ

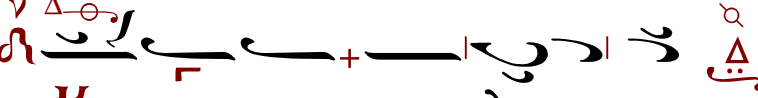
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

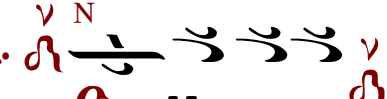
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

μη-ην

μη-ην

Σπχ. α΄

γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. β΄

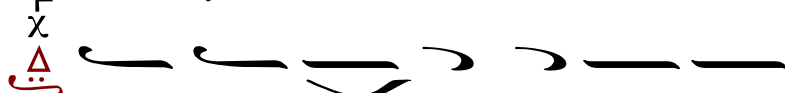
του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

 ταοκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β΄

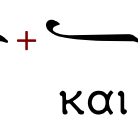
Ἦχος Δι

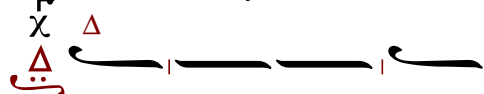
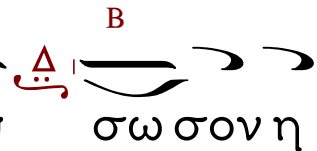
μηην

Σπχ. α'
 Ο Κυριος εβασιλευ

 σεν ευπρεπειαν ενεδυσατο ε

 νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

 περι εζωσατο

 Πρεσβείαις των αγιων σου

 μας Κυρι ε

Σπχ. β' ^χ₆ ^Γ ^Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

^χ

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

^Δ

ται

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

⁶

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^χ₆ +

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

^Δ

σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψη

^χ ^Δ

λοις ο Κυ ρι ος

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

⁶

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^χ₆ ^Γ ^Δ

Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

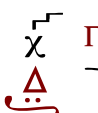
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λογι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

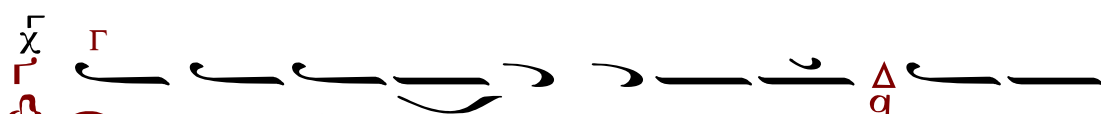
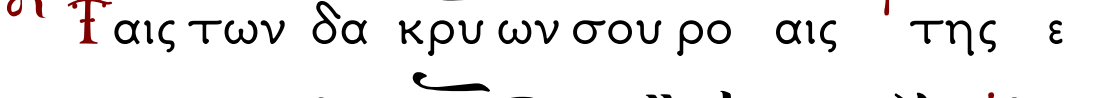
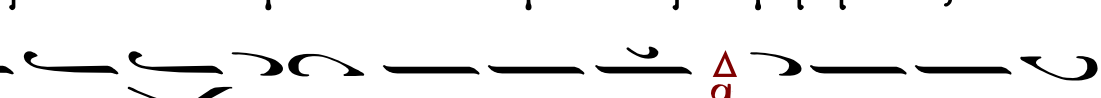
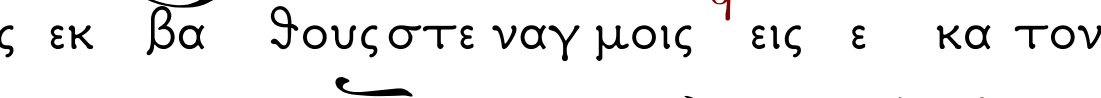
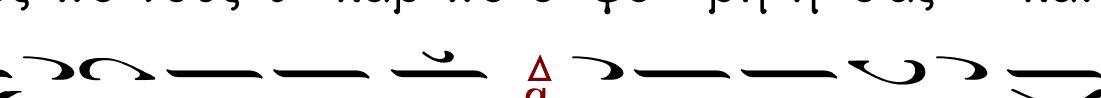
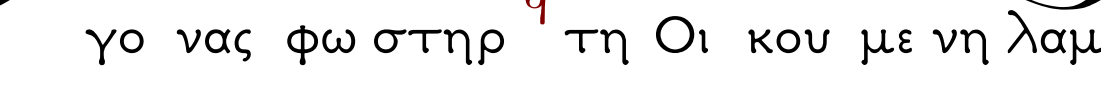
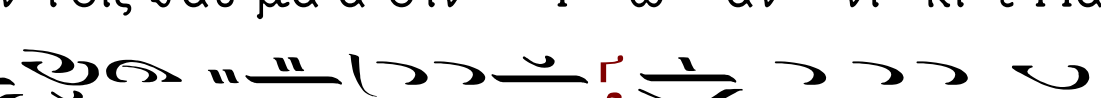
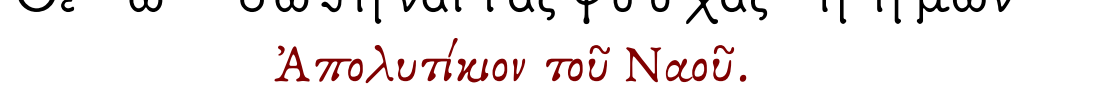
Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος λη — Γα

Γα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

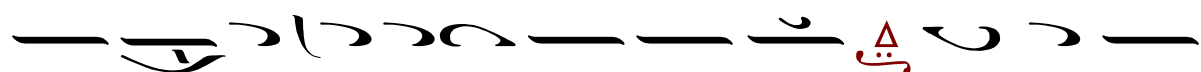
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Ἀ Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΓ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα **2:1-8**

Ἀδελφοί, αὐτοὶ οἶδατε τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἁγῶνι. Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἄνθρωποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἶδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας, Θεὸς μάρτυς, οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ΄

ὕμῶν οὔτε ἀπὸ ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως ὁμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα Ἑναρμόνιος

π̣̣̣̣̣̣ Π
 εἰ εἰς Α γι ος εἰ εἰς Κυ υ ρι
 εἰ εἰς Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην π̣̣̣̣̣̣

Ἦχος ᾠδῆς

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λη̣ θ̣ι̣ νον̣ το̣

φ̣ω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣

ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣

νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣

μα̣ ας̣ το̣ φ̣ω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣

που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣

ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θ̣υ̣ υ̣ υ̣

υ̣ νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̣

^{λ̣}_{π̣} ^{π̣}
 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α

Σπ̣ίχος. ^{π̣}_{π̣}
 Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ε γω δε ε τα πεινω θην σφοδρα
^{π̣}_{π̣} ^{π̣}
 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^{π₉} Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^{π₉}

Σπίχος. ^{π₉} ^Π ^Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ ^{π₉} πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

^{π₉} μοι

^{π₉} ^Π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^{π₉} και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^{π₉} ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^{π₉} Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^{π₉}

Σπίχος. ^{π₉} ^Π ^Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

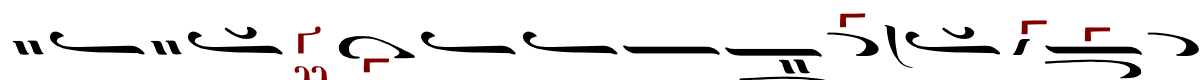
α α α

Στίχος. Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

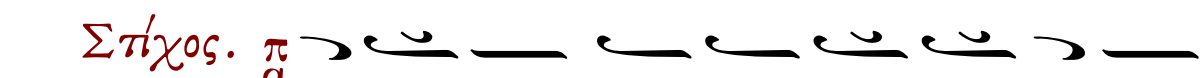
σκη ης σου δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

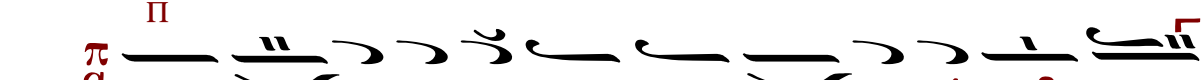
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπύχος.
 € πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

Σπῖχος. π_q Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θ ε ος η μωων ε λε

ει π_q

π_q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

Σπῖχος. π_q Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π_q εν χω ρα ζωων των π_q

μα^π₉ Αλ λη λου ου^π₉ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Σπ^π₉χος. ^π₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π₉ εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π₉ Αλ λη λου ου^π₉ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 βομεν Πνευμα εἰπουρα ανιον ευρομεν
 πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
 Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσιν ἀμαρτιων και εἰς ζωην αι
 ω ω νι ον

Πληρωθῇ τὸ στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

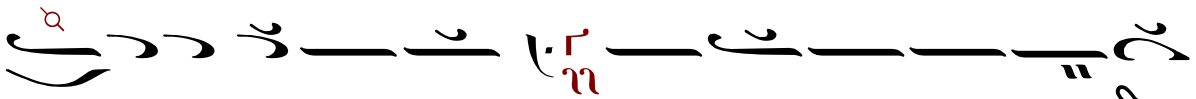
Ἀμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

—
μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^z ^{z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'} ^λ

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.